

Κεντροαριστερά: Ρεαλισμός ή πυροτεχνήμα;

Για πολλοστή φορά, κυβερνητικά στελέχη επαναφέρουν στο προσκήνιο το θέμα της συνεργασίας του ΠΑΣΟΚ με τον Συνασπισμό. Αν και φθαρμένο από την πολλή χρήση, αυτή τη φορά μπορεί να πει κανείς ότι έχει μια επαρκή δικαιολογία: η συνεργασία των δύο κομμάτων στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές ήταν και ανέφελη και αμοιβαία εγωφελής. Ομως, η καχυποψία εξακολουθεί να υπάρχει, κυρίως από την πλευρά του μικρότερου εταίρου. Γι' αυτό η περαιτέρω

συζήτηση, με στόχο την κυβερνητική συνεργασία, όπως φαίνεται ότι επιδιώκουν πλέον ορισμένα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να γίνει με προσοχή και χωρίς πυροτεχνήματα. Και πάνω απ' όλο έχει ως προϋπόθεση την αλλαγή του εκλογικού νόμου επί το αναλογικότερον, όπως πολύ σωστά ζητεί ο

πρόεδρος του ΣΥΝ. Ομως, η αλλαγή αυτή θα είναι πολύ σημαντική κίνηση, η οποία πρέπει να μελετηθεί προηγουμένως προσεκτικά. Διότι η χώρα δεν έχει εμπειρία κυβερνήσεων συνεργασίας μετά τη Μεταπολίτευση του 1974. Και δεν είναι γνωστή εκ των προτέρων η αντίδραση του εκλογικού σώματος. Δεν αρκεί, δηλαδή, να διαπιστώνει κανείς σήμερα ότι η Κεντροαριστερά - στην πολυκομματική έκφρασή της - αποτελεί την ηλειοψηφία. Πρέπει να μπορείς να ισχυρισθείς ότι θα εξακολουθήσει να είναι, αν δημιουργηθεί ένας πόλος. Μπορεί ο χώρος της Δεξιάς να μη διαθέτει συμμάχους, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να δημιουργηθούν στο μέλλον, όπως φάνηκε στις πρόσφατες εκλογές. Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι πιο σύνθετο απ' ό,τι φαίνεται. Τα πυροτεχνήματα, άλλωστε, έχουν την κακή κατάληξη να αβάνουν σχεδόν αμέσως.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΕΛΙΑΣ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ